

Slovenski hmeljar

Glasiló hmeljarskega društva za Slovenijo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20,—, za nečlane Din 30,—; posamezna številka Din 2,— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Vodnikova ul. 2, telefon 218

Leto IV

Celje, dne 24. marca 1933

Štev. 6

Savinjski:

Kako pa bo v bodoče

V zadnjih številkah našega lista iz lanskega leta je bila temeljita in vsestranska, pa tudi docela nepristranska razprava o poteku lanske hmeljske sezone. Bilo je povedanih tudi par gorkih, toda povsem upravičenih. Nekateri, ki so se čutili prizadete, so se sicer nekaj mrgodili, vendar končno morali priznati, da je res tako. Je že vrag, če podregaš v sršenovo gnezdo, tedaj pač vedno završi! Sicer pa že star pregovor pravi, da resnica vedno v oči bode — vprav zato, ker je resnica.

Kako pa bo za naprej? To vprašanje je pač zelo težko, vendar za hmeljarje brez dvoma tudi silno važno. Toda prerokovanja se dandanes nič kaj ne obnesejo, zlasti ne pri hmelju. Sicer pa so tudi preroki že vsi pomrli, coprnice pa so na grmadah sežgali, trdi naš urednik, in so zato dandanes prerokovanja nemogoča. Pač pa vsak pameten podjetnik te ali one baže skuša pregledati in oceniti vse merodajne činitelje in postaviti neko, vsaj prilično kalkulacijo, po kateri potem uredi svoje dejanje in nehanje. Prav to in nič drugega hočemo tudi mi. Čim bolj pravilno pa se oceni vse merodajne činitelje, tem bolj zanesljiva je vedno tudi kalkulacija. Zato se bomo potrudili na kratko prereševati vsaj glavne v poštev prihajajoče okolnosti in razmotriti, kaj se nam hmeljarjem obeta v bližnji bodočnosti.

Poglejmo najprej, kaj se nam obeta za letos.

Splošno se računa, da bo letošnja sezona dobra, morda celo prav dobra. Daj Bog, da bi bilo res tako! Saj so nas slabe sezone zadnjih suhih let izmozgale že do belih kosti in prav ter pravično bi bilo, da bi vendar že zopet enkrat prišli na svoj račun. Pa se čuje celo, da je slabih cen v hmeljar-

stvu za dogleden čas sploh konec in bodo vobče za hmeljarje nastopili zopet boljši časi. Da bi bilo res tako! Toda resno vzeto, so vse to le bolj prerokovanja in ugibanja, ne pa utemeljene kalkulacije. Nočemo biti črnogledi, toda vedno je bolje, če pogledaš resnici naravnost v obraz, da jo bridko ne spoznaš šele potem, ko je že prepozno. Delaj, kakor da bi večno živel, in moli, kakor da bi jutri umrl — tako je pravilno. Ti hmeljar pa tudi upaj na najboljše in bodi pripravljen na najslabše — pa boš gotovo vedno dobro vozil!

Glavni povod optimizmu ali rožnatemu gledanju na letošnjo sezono in v bodočnost hmeljarstva sploh je v prvi vrsti potek in zlasti konec lanske sezone. Lani h koncu sezone se je namreč pojavilo izredno mnogo zanimanja in povpraševanja za žlahtni hmelj ter so cene neverjetno hitro skakale kvišku. Zakaj je bilo tako, smo podrobneje opisali že v članku, omenjenem v začetku. Ne smemo pa sedaj kar enostavno sklepati, da bo zato tudi letos taka gonja za hmeljem in tako visoka cena. Pomisliti je namreč treba, da je tudi lani pozneje zanimanje zopet hitro ponehavaló, zadnji čas skoro popolnoma prenehalo in so cene zopet nazadovale. Pri nas tega ni tako opažati, ker smo ves lanski hmelj prej prodali, toda merodajen je vedno le položaj na svetovnem trgu sploh, ne pa samo pri nas.

Pa poglejmo vendar tudi še druge činitelje, ki so merodajni za presojanje bodoče sezone!

Kako je s konsumom piva? Lani v silni poletni vročini, vprav v času hmeljske sezone, se je začel sicer nekoliko dvigati, toda pozneje je zopet padel ter pada še dandanes, zadnji čas celo v tistih državah, kjer se je do nedavna še prav trdovratno upiral posledicam splošne gospodarske krize.

In zaloge? Stare zaloge hmelja v pivovarnah pa se bodo do nove sezone menda že res precej izčrpale ter se pivovarne ne bodo mogle več toliko zanašati nanje in špekulirati z njimi ter tlačiti cene.

Prohibicija v Ameriki? Zaenkrat dejansko sicer še ni ukinjena, vendar že v dolgednem času menda brez dvoma bo. Kakšen vpliv bo imela ta okolnost na produkcijo piva v Evropi in na tržišče žlahtnega hmelja, je še zelo negotovo. Prav gotovo pa ne tako izdatnega, kakor računajo to fisti, ki tako zelo rožnato gledajo v bodočnost. Ne smemo namreč pozabiti, da Amerika sama pridela nad 100.000 stofov hmelja letno in bo letos hmeljske nasade še razširila; poleg tega pa tudi Amerika silno trpi radi gospodarske krize in vedno večje brezposelnosti, kar gotovo ne bo v prid konsumu piva. Vsekakor pa je upravičeno upanje, da bo dokončna ukinitvev prohibicije v Ameriki dobro vplivala na razvoj letošnje sezone — ako bo prišla še pravočasno.

Često slišimo mnenje, da visoke cene v predprodaji dajo sklepati na dobro sezono. Tudi to ni vedno res! Izkušnje nas namreč uče, da je često bila cena v predprodaji prav ugodna, sezona potem pa slaba, in prav tako tudi obratno. Cene v predprodaji sicer res vplivajo na sezono, toda glavni in najvažnejši činitelj zanjo pa nikdar niso.

Kakšna bo letina, kolik bo pridelek in kakšne kakovosti? To je zelo važni činitelj, ki bo odločal, kakšna bo sezona, ki pa je še popolnoma v megli, saj hmelja še obrezali nismo. Prav tako važno je vprašanje, kako bo tedaj s konsumom piva, kako s kontingenti in carinami, kako z denarnimi nakazili itd. Vsi ti činitelji so sedaj še docela nepoznani ali vsaj negotovi. Zato pa je tudi zanesljiva kalkulacija glede letošnje sezone zaenkrat še nemogoča, kajti z raznimi če, ali, ako itd. se ne dá kalkulirati.

Po stvarni presoji in oceni že poznanih činiteljev pa vsekakor lahko trdimo, da je trenutno položaj tak, da nas navdaja z upravičnim upanjem, da bodoča sezona ne bo ravno slaba — ako bodo seveda tedaj tudi vsi še nepoznani činitelji v naš prilog. Zato pa je edino pravilno za hmeljarja tudi za bodočo sezono upati najboljše, biti pa pripravljen tudi na slabše.

Kakor pa so trenutno izgledi na letošnjo sezono še precej dobri, tako so oni na pozneje, žal, prav slabi.

(Dalje prihodnjič.)

Savinjčan:

Naši prijatelji

Prijatelja spoznaš v sili. Resničnost tega izreka menda malokdo okuša v toliki meri kot vprav hmeljar. V letih dobrih hmeljskih cen bi bil ravno hmeljar z upravičenjem lahko vzkljnil: Bog me obvaruj prijateljev, sovražnikov se bom že sam! Komaj se je človek prikazal v trgovino, že bi mu bil trgovec najrajši obesil vso svojo kramo. Nič ni pomagal izgovor, da nimaš denarja, saj ti je silil na upanje, kolikor si hotel. Če si pa le ostal trmašt, so ti pa kar na silo zavili in vrinili, mi smo pa seveda biti tako nespametni, da smo vso to, često prav nepotrebno ropotijo še pošteno plačali. Pa kaj pošteno plačali, še celó preplačali! Nekateri, ki jih je slučaj zanesel v kakšno bolj oddaljeno mesto, so trdili, da so si vse pošne stroške lahko krili z razliko v cenah, ker so toliko ceneje nakupili. Isto je bilo v gostilnah in drugih lokalih, kjer so bolj zmernega človeka gledali kar s pomilovanjem in ga dostikrat celó očitno zasmehovali.

Kaj pa šele doma? Takrat so domove hmeljarjev oblegali razni agentje, mešetarji, prekupci in drugi ljudje te baže, ki mrzijo pošteno delo, ter ponujali vse, od preležanega blaga do najdražjih parfumov, pa še srečo in denar povrhu. Vse je hotelo živeti na račun kmeta - hmeljarja, vsak je hotel biti njegov najboljši prijatelj. Dokler se je šušljalo o neslutnem bogastvu hmeljarjev, smo imeli v vsakem kotu polno prijateljev. Denarni zavodi so kar tekmovali med seboj, kdo bo večji prijatelj hmeljarjev, in vrata oziroma kredit nam je bil odprt na stežaj.

A danes? Bil sem priča, ko je hmeljar kupoval tovorni list pri trgovcu, kateremu je svojčas dal izkupiti težke tisočake; slučajno mu je manjkalo pol dinarja, pa mu trgovec ni hotel dati tovrnega lista, ker mu ni zaupal niti za pol dinarja, vkljub temu, da ga je dobro poznal in bi mu bil pred leti, kakor je sam izjavil, zaupal sto tisočakov in tudi več. Tako se danes hmeljarjev ogibljuje vsi njihovi nekdanji prijatelji kot garjave ovce. Danes nam hmeljarjem v prvi vrsti vsi oni, ki so odnesli najtežje dobičke dobrih hmeljskih cen, očitajo brezmiselno zapravljanje in lahkomišelnost, dasi njih krivda pri naši sedanjosti stiski ni baš najmanjša.

Koliko imamo še prijateljev hmeljarji, najbolje lahko vidimo, ako začnemo čitati naše glasilo od zadaj. Pa bomo naštetli vsega skupaj štiri, včasih izjemoma pet. Toreč samo štirje prijatelji so nam še ostali od cele kopice iz prejšnjih dobrih let! Vsiliuje se nam vprašanje, ali mar drugi niso imeli dobička od hmeljarjev, ali morda še danes nihče

Inserirajte v „Slov. hmeljarju“!

drugi nima dobička od naših trdih žuljev, ali mogoče vsi drugi ne bodo hoteli našega denarja, če se zopet povrnejo leta boljših hmeljskih cen in bomo zopet samozavestneje rožljali z denarjem?

Po vseh mogočih listih naletiš na oglase naših trgovcev in podjetij, ki so si sezidali cele palače, in to v znatni meri, če že ne izključno z denarjem hmeljarjev. Niti oddaleč jim ne pride na um, da bi vsaj oglašali tudi v našem listu. Ne zdi se jim vredno, da bi posvečali vsaj malo pažnje tudi nam, češ: hmeljarji sedaj itak nimajo denarja!

Hmeljarji! Ko se povrnejo za nas zopet lepši časi, in bodo se prav gotovo, si dobro zapomnimo, kdo nam je stal ob strani v dneh težke preizkušnje, kdo se izkazal res pravega prijatelja, a kdo ni občutil napram nam vsaj toliko hvaležnosti, da bi nam pomagal vzdrževati naše tako potrebno glasilno, katero bi gotovo v znatni meri preprečilo tudi sedanjo težko stisko, da smo ga že tedaj imeli. Kdor nas ne pozna sedaj, tega tudi mi ne bomo poznali tedaj, ko bo zopet prišel naš čas in se bodo vsi trgali za naše prijateljstvo.

Pivovarstvo v Belgiji in na Nizozemskem

Belgija in Nizozemska zavzemata posebno stališče med vsemi deželami, kjer je pivo prava narodna pijača in pivovarstvo važna panoga narodnega gospodarstva. Znano je, da zgodovina pripisuje »izum« piva flandorskemu in brabantškemu kralju Gambrinu. Povprečno na osebo se še dandanes popije največ piva v Belgiji. Holandska pa, kjer pivovarska industrija sicer precej nazaduje, se le lahko hvali, da je po svojih kolonistih, ki so se naselili na ozemlju današnjega New Yorka, položila temelje pivovarski industriji v Ameriki. Od leta 1581, ko se je Nizozemska ločila od Belgije, je šel razvoj v obeh deželah v različnih smereh. Z Belgijo, kjer je sedež prastarega pivovarstva in pivo najbolj priljubljena pijača, se danes more v tem oziru meriti le še Bavarska. Nasprotno pa je na Nizozemskem pivovarska industrija, ki je bila v sedemnajstem stoletju prav močno razvita, vedno bolj nazadovala, ker je pivo občutno izpodrinil čaj, kava in žganje; zato je konsum piva že pred vojno silno padal in pada le nekoliko manj tudi še po vojni. Vkljub temu pa je treba smatrati belgijsko-nizozemsko pivovarstvo za skupno gospodarsko enoto; gospodarska struktura pivovarske industrije na Nizozemskem, ki je zastopana zlasti v južni Holandiji, je namreč oni v Belgiji popolnoma slična.

Kalija rabi hmelj brezpogojno, da ima in tudi drži
gladko-zeleno barvo.
 Zato pameten hmeljar gnoji pri obrezovanju s 40 % kalijevo soljo, k vsakemu sadežu dve do štiri jedilne žlice.

Značilno za belgijsko-holandsko pivovarsko industrijo je, da prevladujejo predvsem male pivovarne, ki varijo pivo največ z vrhnim vrenjem in ga prodajajo največ same direktno za prav nizke cene v kavarnah, pivnicah (brasseries) in podobnih lokalih. V Belgiji je skupno še dandanes kakih 1500 pivovarn, na Nizozemskem pa tudi še 140, katerih se nahaja 80 % v provinciji Limburk in Brabant na meji Belgije.

Gospodarski temelj pivovarske industrije v teh deželah je v velikanskem konsumu, ki je posledica stare navade in silne priljubljenosti piva. Saj Belgiji, ki ima 8 milijonov prebivalcev, domača produkcija piva 15 milijonov hl letno niti ne zadostuje; letno Belgija namreč mnogo piva tudi še uvažata, zlasti iz Anglije in Nemčije. In konsum piva se je v Belgiji vedno še stalno dvigal ter šele leta 1931 zaradi gospodarske krize začel nekoliko nazadovati.

Uvoz piva v sodčkih v Belgijo je znašal

	l. 1929	l. 1930	l. 1931
iz Anglije . . .	107.673 hl	110.368 hl	110.880 hl
» Nemčije . . .	44.221 »	74.268 »	62.189 »
» Francije . . .	25.568 »	21.129 »	17.707 »
» Nizozemske . . .	7.057 »	9.047 »	7.292 »
» ostalih krajev . . .	10.052 »	11.277 »	12.381 »
skupno	194.571 hl	226.089 hl	210.449 hl

V Nizozemski pa je konsum piva omejen na dokaj manjši okoliš in zato mora Nizozemska pivo tudi izvažati. Izvoz je usmerjen predvsem v Belgijo in Anglijo, v holandsko in angleško Indijo, v Egipt, Afriko in druge prekomorske kraje. Izvoz je znašal zadnja leta, in sicer

leta 1926	121.000 hl
» 1927	149.000 »
» 1928	162.000 »
» 1929	165.000 »
» 1930	149.000 »

Uvoz piva na Nizozemsko je prav neznačen. Sicer pa je tudi konsum piva povprečno na osebo na Holandskem sedemkrat manjši kakor v Belgiji. Tudi v Holandiji se konsum piva razdeli na 8 milijonov prebivalcev. Toda dočim pije pivo v Belgiji takorekoč vsevpred, je na Holandskem le nekaj manjših pravih pivskih krajev (Limburk in Brabant), kjer se pije pivo na veliko kakor v Belgiji, drugod pa je konsum piva prav neznačen.

Produkcija in potreba piva v Belgiji:

leta	Produkcija v 1000 hl	Poraba hl	Na osebo letno litrov
1913	16.000	16.500	220
» 1926	13.960	14.074	180
» 1927	13.257	13.363	170
» 1928	14.928	15.074	190
» 1929	15.377	15.553	191
» 1930	15.500	15.630	190
na Holandskem pa			
leta 1913	1.800	1.700	29
» 1926	2.033	1.930	26
» 1927	2.058	1.928	25
» 1928	2.273	2.134	28
» 1929	2.316	2.176	28
» 1930	2.280	2.171	28

Razno

Hmeljarsko društvo za Slovenijo ima svoj redni glavni občni zbor v nedeljo dne 26. marca ob pol devetih dopoldne v Roblekovi dvorani v Žalcu po običajnem dnevnem redu. Občnega zbora se lahko udeležijo vsi člani, vendar imajo glasovalno in posvetovalno pravico samo delegati.

Konec prohibicije v Ameriki bo po izjavi predsednika Roosevelta v jeseni ter bo z oktobrom baje že dovoljeno točenje alkoholnih pijač, dočim bi uvoz bil dovoljen že od julija naprej. Ameriške pivovarne se z mrzlično naglico pripravljajo na produkcijo piva ter bodo po izjavi zastopnika največje pivovarne že 12 ur po ukinitvi prohibicije dobavile prvo pivo.

Izvoz hmelja iz Češkoslovaške je znašal lansko leto 55.860 stofov, uvoz pa le 1 stoř. (?)

Izvoz hmelja iz Poljske je znašal lansko leto 18.260 stofov, dočim uvoz le 50 stofov (uvoz hmelja na Poljsko je bil namreč že začetkom lanskega leta sploh prepovedan). Izvoz hmelja je zelo napredoval, kajti v letu 1931 se ga je izvozilo le 11.675 stofov.

Uvoz hmeljskih sadežev na Norveško je z odredbo z dne 4. februarja t. l. prepovedan, ker se tudi na Norveškem bojijo peronospore na hmelju.

Konsum piva na Norveškem močno nazaduje in je znašal lani povprečno na osebo le še 14 litrov, dočim v letu 1931 celih 33 litrov. Tako nizek konsum piva ni bil že od leta 1872. Zato pa pivovarne ustavljajo obrate in brezposelnost narašča.

Pivo je idealna družinska pijača! Tako dokazuje Pierre Aurigny v »Le Brasseur Français« z dne 7. pr. m. Priporoča pivo, koř zdravo in redilno pijačo, ki ne sme manjkati v nobeni družini. Morda ima prav, toda pri nas je žal pivo predrago in tudi ne preveč okusno.

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: Za starejše letnike je sicer nekaj zanimanja iz inozemsstva, vendar še ni prišlo do nobenega pomembnejšega zaključka. Povpraševanje za predprodajo letnika 1933 je postalo nekoliko mir-

nejše, cene pa so ostale nespremenjene. V hmeljskih nasadih se je pri toplem pomladanskem vremenu zadnjih dni že pričelo s prvimi deli.

Češkoslovaška: V zadnjem času je bilo zopet nekoliko več zanimanja za letnik 1932, najbrž za ameriški račun, ter je v preteklem tednu bilo prodanih kakih 400 stofov srednjevrstnega blaga. Dočim se je pri producentih plačevalo po 30–39 Din je blago v žateških skladiščih doseglo tudi 35–39 Din za kg. Pri nekoliko čvrstejši tendenci so ostale cene v glavnem nespremenjene in notira žateški hmelj letnik 1932 čvrsto 26–41 Din za kg. Neprodanih je le še kakih 1600 stofov lanskega žateškega pridelka. Znamkovanih je bilo dosedaj 37.423 bal v skupni teži 47.091 stofov. Hmelj iz Uštēka in Roudnic notira 26–37 Din, zeleni iz Dube pa 21–26 Din za kg; prodanih je bilo v zadnjem času le nekaj manjših partij.

Nemčija: Pri mirni, vendar čvrsti tendenci so bile zadnji čas prodane zopet znatnejše količine srednje- in boljše vrstnega Hallertauskega hmelja po 59–61 Din, pa tudi par manjših partij gorskega (Hersbruck) hmelja po 51 Din za kg. Nominalno pa notira Hallertauski hmelj 52–68 Din, gorski 42–58 Din, boljši Spaltski 68–73 Din in najboljši Tettnangski 70–73 Din za kg. Položaj na tržišču je v splošnem zopet bolj čvrst.

Poljska: Za starejše letnike ni zanimanja in tudi povpraševanje za letnik 1933 v predprodaji ni več tako živahno.

Francija: Položaj na hmeljskih tržiščih je nespremenjeno miren in je tudi prometa prav malo. Cene so nominalno ostale nespremenjene. Več zanimanja je v Alzaciji za predprodajo letnika 1933, ki se plačuje po 45–49 Din za kg; cene pa niso nič kaj čvrste, ker je preveč ponudb.

Belgija: Položaj na tržišču se je zadnji čas zopet učvrstil in se tudi cene bolje držijo. Letnik 1932 notira Alost 29 Din in Poperinghe 27 Din, letnik 1933 v predprodaji za oktober in november pa Poperinghe 24–25 Din za kg.

Anglija: Tržišče je zadnji čas skoro brez prometa. Vzrok zatišju v hmeljski trgovini je najbrž okolnost, da je konsum piva vprav zadnjih par mesecev občutno nazadoval in so se pivovarne že v začetku sezone dobro založile s hmeljem. Sicer pa so še neprodane zaloge lanskega letnika že prav malenkostne. Več ali manj le nominalno notira lanski letnik 43 do 60 Din, starejši letniki pa 2–20 Din za kg. Glede prodaje letošnjega pridelka imajo merodajni krogi resne skrbi in osrednja vnovčevalnica (Hops-Marketing-Board) odločno poziva hmeljarje, naj pod nobenim pogojem ne širijo nasadov, temveč naj jih, če le mogoče, vsaj še za 10% skrčijo.

Amerika: Vkljub najboljšim izgledom na skorajšnje ukinitvev prohibicije je položaj na hmeljskem tržišču ostal nadalje prav miren in je prometa malo. Pivovararji se držijo še nadalje zelo rezervirano. Nominalno letnik 1932 notira 29–41 Din, starejši letniki pa 15–35 Din za kg. Nekateri producenti so postali že popustljivejši ter je tako bilo prvovrstno Sonoma-blogo lanskega pridelka prodano že po 29 Din za kg.

Vse cene na inozemskih tržiščih so preračunane po pariteti v Zürichu.

Za razvedrilo

Brezsrčen zdravnik.

Mlada, čedna vdova toži zdravniku: »Osem tednov je že moj mož pod zemljo, a vsako noč se mi prikaže v spanju. Svetujte mi, kaj naj storim?«

Zdravnik pa resno odvrne: »Bodite tako prijazni in ga ob prvi priliki opozorite, da mi dolguje še tisoč petsto dinarjev, pa se gotovo ne prikaže nikoli več.«

Dobro se je odrezal.

Užaljena žena očita svojemu možu: »Poglej Toneta, v nebesa povzdiguje svojo ženo, tako jo ima rad.«

Moža se tudi to ne prime in hladno odvrne: »Saj bi jaz tudi tebe, če bi le vedel, da se več ne vrneš!«

Se bo že premešalo.

Mihec je bolan in leži v postelji. Mati mu dá zdravilo, a ko je malček zdravilo že pogoltnil, se mati spomni, da ni steklenice pretresla. »Nič se ne jezi, mamica,« jo tolaži bolni Mihec, »se bom pa jaz parkrat prekopicnil.«

Radovednež.

Janezek, pameten fant, je šele pet let star. Ves iz sebe pravi nekoč mamici: »Mamica, striček je pa poljubil našo Márico!«

Mamica smehljaje odgovori: »Janezek, saj striček to sme; čez štirinajst dni se bosta že poročila.«

Janezek molči in globoko premišluje, potem pa pravi: »Kdaj pa bo potem naš očka poročil deklo Ančko?«

1 hmeljska trta potrebuje za dober, obilen in kakovosten pridelek, brez hlevskega gnoja, približno

70 gramov dušika 16 %
 80 gramov superfosfata 16 %
 40 gramov kalijeve soli 40 %
 100 gramov apna

Hmeljarji! Ne pozabite, da kakovost hmelja zavisi tudi od gnojenja, zato gnojite letošnjo pomlad svoje nasade z mešanim gnojilom!

Na 1000 trt je potrebno okrog 200 kg mešanega gnojila, na en ha hmeljišča pa okrog 900 kg; če ste pa že gnojili s hlevskim gnojem ali s kompostom, vzemite le $\frac{2}{3}$ — $\frac{1}{2}$ omenjenega mešanega gnojila, ki ga pa morate raztrositi zgodaj spomladi, najkasneje pri obrezovanju

Nitrofoskal Ruše

Najbolj varna naložba denarja — Najvišja dnevna obrestna mera

Jamstvo Dravske banovine z vsem premoženjem in davčno močjo

Hranilnica Dravske banovine podružnica Celje

(nasproti pošte) Cankarjeva ul.

prej Južnoštajerska hranilnica

Vsakovrstna posojila pod ugodnimi pogoji

Dolžnik jamči samo za izposojeni kapital

HMELJARJI! VAŠ DENARNI ZAVOD JE LJUDSKA POSOJILNICA V CELJU

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Za hranilne vloge jamči
poleg rezerv in hiš nad
5000 članov-posestnikov z
vsem svojim premoženjem

Vlagatelji pri Ljudski po-
sojilnici ne plačajo rent-
nega davka — Stanje vlog
nad 100,000.000 dinarjev

Umetna gnojila, krmila,
travna in deteljna se-
mena, galico, žveplo,
vsa sredstva za po-
končavanje škod-
ljivcev na drevju in
hmelju, sadjarsko
in vrtnarsko orodje,
kmetijske stroje
in vse druge
kmetijske
potrebščine

oddaja najceneje

Skladišče KMETIJSKE DRUŽBE

v Celju, Aškerčeva ulica

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le
Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke, **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokam: zvonove, steklo;
3. v življenjskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica šte. 10.